

Persbericht – 12 september 2017

Rijn en Maas - drinkwaterbron voor miljoenen huishoudens - moeten en kunnen schoner

Steeds meer nieuwe stoffen in drinkwaterbronnen

De vandaag verschenen jaarrapporten van RIWA brengen de verontreiniging van Rijn en Maas door industriële chemicaliën en afvalproducten, geneesmiddelresten en bestrijdingsmiddelen in kaart. In de afgelopen decennia is de kwaliteit van het rivierwater weliswaar zichtbaar verbeterd, maar steeds meer nieuwe, opkomende stoffen dienen zich aan. Hiervoor zijn vaak nog geen normen vastgelegd. Dit is een zorgelijke ontwikkeling, want de Rijn en de Maas zijn een zeer belangrijke bron voor de productie van drinkwater voor miljoenen huishoudens in Nederland en België.

Toename innamebeperkingen van waterbedrijven

Sommige drinkwaterbedrijven ondervangen de verslechtering van de rivierkwaliteit door de inname van rivierwater te beperken of zelfs helemaal te staken. Over een periode van vijf jaar zien we in de Maas een toename van het aantal dagen dat geen rivierwater kan worden ingenomen tot meer dan 300 dagen in 2016. Na een piek in 2014 zien we in de Rijn nu een afname van het aantal en de duur van de innamebeperkingen tot 6 dagen.

Vergunningen moeten scherper

Bij lozingsvergunningen is te weinig rekening gehouden met de effecten van de lozingen voor de drinkwatervoorziening. Ook nieuwe vergunningen houden niet genoeg rekening met de drinkwaterfunctie van de rivier waarop geloosd wordt. Door klimaatverandering nemen perioden met een lage rivierafvoer toe. In die perioden lopen de concentraties van verontreinigingen op, waardoor de bron voor drinkwatervoorziening sterk onder druk komt te staan.

Hanteer voorzorgsbeginsel, ook Europees

Bronnen voor drinkwater worden ook in de Europese wet- en regelgeving onvoldoende beschermd. De Kaderrichtlijn Water (KRW) schrijft voor dat de waterkwaliteit van oppervlaktewater dient te verbeteren, zodat drinkwaterbedrijven op een natuurlijke wijze drinkwater kunnen produceren. Europese normen houden echter geen rekening met deze eis. RIWA zet via haar lobbywerkzaamheden in op de naleving van het voorzorgsbeginsel: zorgdragen dat nieuwe en opkomende stoffen niet in rivieren terechtkomen, zodat deze er niet uitgezuiverd hoeven te worden.

Vervuiling aanpakken bij de bron

De actuele aandacht in de media laat zien hoe groot de belangstelling is bij de consument voor schoon en gezond drinkwater. Voor zowel de Rijn als de Maas geldt dat de aanpak bij de veroorzaker - de bron - het meest effectief en milieuvriendelijk is. Een robuuste vergunningverlening met zorgvuldige normen op basis van het voorzorgsbeginsel is hierbij onmisbaar.

De Vereniging van Rivierwaterbedrijven (RIWA) behartigt de belangen van de waterbedrijven en rapporteert jaarlijks over de kwaliteit van Rijn en Maas. RIWA toetst de meetwaarden aan de hand van het Europees Rivieren Memorandum, waarin 170 drinkwaterbedrijven eisen hebben vastgelegd voor minimale rivierwaterkwaliteit.

De volledige Rijn- en Maaswaterkwaliteitsrapporten zijn te raadplegen op de website van:

- RIWA-Rijn: [Jaarrapport 2016 De Rijn](#)
- RIWA-Maas: [Jaarrapport 2016 De Maas](#)